

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. Габрово, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева като разгледа докладваното от Полина Пенкова Гражданско дело № 20214200100312 по описа за 2021 година

за да се произнесе ,взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от М. П. ИВ., чрез пълномощника адв.Д. срещу ЗК „ЛЕВ ИНС”АД иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 200 000лв.

В исковата молба са наведени твърдения ,че при настъпило на 17.07.2020г. ПТП, причинено от водача на лек автомобил „ОЗ”,рег.№*** – Н. СТ. Б. , е пострадала дъщерята на ищеца Р.М.Б.а, която в резултат на получените увреждания ,е починала на 06.08.2020г. Ищецът е бил много близък и привързан към дъщеря си и е изживял тежко загубата ѝ. Техният съвместен живот е бил хармоничен, белязан с много любов , взаимна подкрепа ,силна емоционална привързаност. Р.Б.а е осигурявала издръжката на своите родители и е била тяхна опора във всичко. Загубата на дъщеря му е оказала силно отрицателно въздействие върху емоционално психическото състояние на ищеца, поради близките отношения ,които е имал с нея докато е била жива, и помощта и подкрепата, от които се е лишил вследствие нейната смърт. Младата възраст, на която дъщеря му е загубила своя живот, безспорно е засилила емоционалната и психическа травма на ищеца. Дъщеря му е била семейна ,с дете на четири години, трудово ангажирана. Била е изключително лъчезарна, добронамерена и отзивчива. Между нея и баща ѝ е имало изградени трайни отношения на любов и привързаност. С настъпване на нейната смърт ,ищецът е лишен от тези взаимоотношения необратимо, от което страда и не може да преодолее емоционалния си срив. Променен е емоционално .Ограничл е социалните си контакти и не може да преодоле нежеланието си да общува с околните, от тази емоционална загуба. Пасивната

легитимация на ответното дружество се обосновава с наличието на валидно сключена застраховка ГО към датата на ПТП за управлявания от С.Б. лек автомобил ,по застрахователна полица BG/22/119002681332. На 17.11.2020г. ищецът е предявил претенция пред застрахователя по реда на чл.380 КЗ, но до извънсъдебно споразумение не се е стигнало.

Претендира се да бъде осъдено ответното дружество да заплати обезщетение за претърпени от ищеца вследствие настъпилото на 17.07.2020г. ПТП неимуществени вреди от смъртта на дъщеря му Р.Б.а , в размер на 200 000лв. ,ведно със законната лихва върху тази сума , считано от 08.12.2020г. – изтичането на 15 работни дни от предявяване на претенцията пред застрахователя , както и направените по делото разноски.

В депозирания от ответника писмен отговор искът се оспорва по основание и размер. Направено е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата поради нарушаване на чл.137а,ал.1 ЗДвП като е пътувала без поставен обезопасителен колан. Оспорва се размерът на претендираното обезщетение като силно завишен . Оспорва се началната дата ,от която се претендира мораторната лихва, като се твърди,че следва да се приеме,че дружеството е изпаднало в забава от 17.02.2021г.- три месеца след предявяване на претенцията съгласно чл.496,ал.1 КЗ.

В с.з. на 05.10.2021г. е направено изменение по чл.214 ГПК относно размера на предявения иск, като се счита предявен за сумата от 150 000лв.

Съдът ,като взе предвид събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, прие за установено следното :

От събраните по делото доказателства се установява ,че на 17.07.2020г. е настъпило ПТП, причинено от водача на лек автомобил ОЗ с рег.№*** , при което е пострадала дъщерята на ищеца Р.М.Б.а и по-късно починала.

Към датата на настъпване на процесното ПТП за лек автомобил ОЗ с рег.№*** е имало сключена застраховка Гражданска отговорност с ответното застрахователно дружество, ,видно от представената по делото справка на л.7.

Ищецът е претендирала изплащане на застрахователно обезщетение от ответното застрахователно дружество, която претенция е входирана при застрахователя на 17.11.2020г. и по нея е била образувана щета №0000-1000-01-20-7497.С писмо №13915/23.12.2020г. пълномощникът на ищеца е бил уведомен за необходимостта от представяне на допълнителни документи , посочени в писмото , ,както и за липсата на основание за уважаване на претенцията съгласно чл.496,ал.2 КЗ.

С влязла в сила присъда по нохд.№129/2021г. на Габровски окръжен съд Н. СТ. Б. е признат за виновен в това,че на 17.07.2020г. при управление на МПС- лек автомобил „ОЗ нарушил правилата за движение по пътищата чл.21ал.1 ЗДвП и чл.73,ал.1 ППЗДвП, като управлявал автомобила със скорост от 116 км/ч и по непредпазливост причинил смъртта на возещата се на предна дясна седалка до него Р.М.Б.а,починала на 06.08.2020г.,като след деянието направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалата –

престъпление по чл.343а,ал.1,б”б” във вр. с чл.343,ал.1 ,б „в”,пр. първо във вр. с чл.342,ал.1 НК.

От показанията на св.И. , съпруга на ищеца и майка на починалата, се установява,че ищецът и дъщеря му са били в много добри отношения.Те са се виждали всеки ден, , тя е идвала , и той е ходил при нея. Преживял много тежко загубата. Ходел в болницата преди да почине. Още не вярват,че тя е починала. Чакат я да се върне.Всеки ден дъщеря им идвала да им помага. Помагала със всичко,каквото може,чистела. Имат и други деца,които са при тях.

От показанията на св.Б.,съпруг на починалата и участник в ПТП като водач на лекия автомобил, се установява, че не си спомня какво и как се е случило при настъпване на инцидента и дали пострадалата е била с поставен предпазен колан. Той бил с поставен колан и имал леки натъртвания . Твърди,че съпругата му много се е разбирала с баща си, били близки, държала на него , както и той на нея. Общували са често. Взаимно са си помагали .Имали са близки отношения .Ищецът е преживял случилото се много тежко . Ходели са заедно в болницата , а след като е починала, са ходели заедно на гробищата. Ищецът се променил , тежко му се е отразила загубата .

Свидетелите И. и Б. установяват свои лични впечателния ,като заявеното от тях не е опровергано от останалите доказателства по делото. Предвид на това и ценени в хипотезата на чл.172 ГПК,няма основание да не бъдат кредитирани техните показания.

От заключението на комплексната СМАТЕ се установява, че лекият автомобил, в който е пътувала пострадалата при ПТП, е оборудван фабрично за предните седалки с триточкови обезопасителни колани. Експертизата приема,че ако пострадалата при процесното ПТП Р.Б.а е пътувала с поставен предпазен колан, е нямало да получи тежката ЧМТ, довела до смъртта ѝ. Тези констатации на вещите лица са направени при отчитане предназначението на предпазния колан и при съпоставяне на травматичните увреждания с данните от протокола за оглед и установената скорост на движение на лекия автомобил.

Заключението на СМАТЕ не е оспорено. Изводите на вещите лица не са опровергани от останалите доказателства по делото – данните от КП от 17.07.2020г и показанията на св.Б..

Установеното от събраните по делото доказателства, дава основание да се приеме,че е осъществен фактическият състав на чл.432,ал.1 КЗ за ангажиране отговорността на ответното застрахователно дружество за обезщетяване претърпените от ищеца неимуществени вреди от смъртта на неговата дъщеря Р.Б.а в резултат на ПТП на 17.07.2020г. Родствената връзка между ищеца и починалата Р.Б.а е установена от представените по делото писмени доказателства и обосновава приложимостта на чл.478,ал.2 КЗ

Съгласно разпоредбата на чл.432,ал.1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване изискванията по чл.380.

В случая искът по чл.432,ал.1 КЗ е предявен след като ищецът е заявил пред

ответника претенцията си за обезщетяване по предвидения в КЗ ред .

Фактическият състав на чл.45 ЗЗД е доказан , като са установени авторството, противоправността на деянието и вината на водача на л.а. „ОЗ“ Н.Б. за настъпване на ПТП на 17.07.2020г., който е нарушил правилата за движение по пътищата: чл.21,ал.1 ЗДвП и чл.73,ал.1 ППЗДвП, като управлявал автомобила със скорост от 116 км/ч и по непредпазливост причинил смъртта на возещата се на предна дясна седалка до него Р.М.Б.а ,за което има постановена влязла в сила присъда по нохд.№129/2021г. на Габровски окръжен съд, ползваща се с доказателствената сила по чл.300 ГПК.

При настъпване на процесното ПТП , за управлявания от св.Б. лек автомобил е имало сключена с ответното застрахователно дружество застрахова ГО, което не е предмет на оспорване по делото и се установява от представената справка .

При настъпване на ПТП на 17.07.2020г. пострадалата Р.Б.а е била на 25 години, а ищецът на 57 години. Живели са в едно населено място и независимо,че не са живели в едно домакинство ,са се виждали почти всеки ден и са били в много близки отношения, поддържайки естествената връзка родител-дете, изпълнена с характерното за нея емоционално съдържание на взаимна обич, близост , грижа , взаимопомощ , установено от показанията на св.Б. и И. .В случая пострадалата е била в разцвета на нейната младост, трудово ангажирана,семейна с дете. Смъртта ѝ е настъпила от трагичен инцидент . Вследствие на нея завинаги е прекъсната връзката между баща и дъщеря. Смъртта на дете е непрежалима за всеки родител, съпътствана с негативни емоционални изживявания за родителя ,преживял своето дете. Ищецът живее с болката от нелепата загуба на своята дъщеря, за него тази загуба е тежка и непрежалима , предвид установеното от свидетелските показания. Не са доказани търпени от ищеца вреди над обичайните за такова трагично събитие, с изпадане в тежки депресивни състояния / няма данни и не се твърди такова състояние да е налагало системен прием на медикаменти или ползването на квалифицирана помощ/. От данните по делото е установено,че ищецът не е била финансово зависим от дъщеря си и тя да е осигурявала издръжка на своите родители. Ищецът има и други деца,с които живее в едно домакинство, при което не е сам в мъката си и не е лишен от покрепа .Съобразявайки тези обстоятелства, както и отчикайки към момента на настъпване на вредата през 2020г. икономическата обстановка в страната при установената МРЗ и средната такава ,както и установения лимит на застрахователно покритие, съдът намира,че дължимото на ищеца обезщетение за причинените неимуществени вреди за търпените болки и страдания вследствие смъртта на неговата дъщеря в резултат на процесното ПТП, следва да бъде определено в размер на 135 000лв.

Ответникът е направил възражение за съпричиняване на вредата от пострадалата поради нарушаване на чл.137а,ал.1 ЗДвП. Възражението е основателно.

Процесното ПТП е настъпило поради виновното противоправно поведение на водача на лекия автомобил,който в нарушение на чл.21,ал.1 ЗДвП и чл.73,ал.1 ППЗДвП се е движил със скорост над максимално разрешената,което е станало причина за инцидента и причиняване по непредпазливост смъртта на пътувалата в автомобила на предна дясна

седалка Р.Б.а, установено с влязла в сила присъда . Ако пострадалата е пътувала с поставен предпазен колан ,който ограничава движението на тялото , не би получила тежката ЧМТ ,довела до смъртта ѝ съгласно приетото по делото заключение на СМАТЕ. С нарушаването на чл.137а, ал.1 ЗДвП пострадалата е допринесла за настъпване на вредоносните посредици от процесното ПТП.Обемът на съпричиняване следва да се определи на 1/3, с оглед вида и тежестта на извършеното нарушение по ЗДвП и ППЗДвП от водача на лекия автомобил ,станало причина за настъпване на произшествието, и поведението на пострадалата, която не е изпълнила задължението си по чл.137а,ал.1 ЗДвП,с което е допринесла за настъпване на леталния изход от получените увреждания. Няма основание да се приеме,че делинквентът и пострадалата имат равен принос за вредите от процесното ПТП , предвид на това,че причина за настъпване на ПТП е единствено извършеното от водача на лекия автомобил нарушение по чл.21,ал.1 ЗДвП ,което обуславя и по-големия принос в причинно-следствената връзка за настъпване на вреда. В случая управлението на автомобила е било с превишена скорост. Избраната от водача на МПС скорост е обуславяща за тежестта на уврежданията ,които биха се получили при удар. В случая движението на автомобила със скорост над максимално разрешената е предпоставка за получаване на по-тежки увреждания при удар на МПС с друг обект, включително и от смъртоносни наранявания .

С оглед изложеното, определеното обезщетение от 135 000лв. следва да бъде намалено с 1/3 ,като се присъди на ищеца сумата от 90 000лв., до който размер бъде уважен предявеният иск. В останалата част – до размер от 150 000лв., искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Горепосочената сума следва да бъде присъдени ведно със законната лихва, като нейната дължимост от застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е посочена в чл.493,ал.1,т.5 КЗ. Съгласно тази разпоредба застрахователното покритие обхваща и лихвите по чл.492,ал.2,т.2 КЗ – лихвите за забава,когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал.3. Съгласно чл.429, ал.3 КЗ застрахователят следва да заплати лихвата за забава,дължима от застрахования,считано от по-ранната от двете дати на уведомяването му за настъпването на застрахователното събитие - от самия застрахован по реда на чл.430,ал.1,т.2 КЗ или от увреденото лице (в т. ч. и чрез предявяване на застрахователна претенция). В случая застрахователната претенция е предявена пред ответника на 17.11.2020г. Ищецът е претендирала присъждането на лихвата от по-късен момент - от изтичане на 15 работни дни от уведомяване на застрахователя, предвид на което и с оглед диспозитивното начало ,върху дължимото обезщетение от 90 000лв ,следва да се присъди законна лихва от 08.12.2020г.

При частичното уважаване на предявения иск и на основание чл.78 ГПК ,на всяка от страните следва да се присъдят разноски съразмерно уважената и отхвърлена част от исковете.

От пълномощника на ищеца адв.Д. са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство при условията на чл.38 ЗА.

В представения договор за правна защита и съдействие на л.12 от делото е посочено ,че страните уреждат отношенията за възнаграждение при условията на чл.38,ал.1,т.2 ЗА. Съобразно обема на осъщественото процесуално представителство и съразмерно уважената част на иска , следва от определеното адвокатско възнаграждение на адв.Д. като пълномощник на ищеца за настоящото производство от 4550лв. , на осн. чл. 38, ал. 2 ЗА във вр. с чл. 7, ал.2,т.5 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения , да се присъди в размер на 2730лв. съразмерно уважената част на иска .

На основание чл.78,ал.3 ГПК ищецът следва да заплати на ответника направените от него разноски по делото съразмерно отхвърлената част от исковете.Разноските са в размер на 2000лв.,включващи заплатено адвокатско възнаграждение от 1500лв. и депозит за вещи лица от 500лв., като съразмерно отхвърлената част от иска следва да се присъди на ответника сумата от 800лв.

На основание чл. чл.78,ал.6 ГПК ответното застрахователно дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Габровски окръжен съд държавна такса върху присъденото обезщетение – сумата от 3600лв.

По изложените съображения ,съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК„ЛЕВ ИНС”АД, ЕИК121130788,, със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н Студентски, бул.”Симеоновско шосе”№67А, да заплати на М. П. ИВ. ЕГН*****, от с.Д.,общ.С., ул.”А.”№*, сумата от 90 000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени верди от смъртта на неговата дъщеря Р.М.Б.а , следствие настъпило на 17.07.2020г. ПТП, ведно със законната лихва от 08.12.2020г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск в останалата част в размер над 90 000лв. до размер на 150 000лв.

ОСЪЖДА ЗК„ЛЕВ ИНС”АД, ЕИК121130788,, със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н Студентски, бул.”Симеоновско шосе”№67А, да заплати на процесуалния представител на ищеца адв. Д.Т. Д. от ВТАК, ,гр.В.Т.,ул.”Ц.Ц.”№** , адвокатско възнаграждение в размер на 2730 лв .на основание чл.38, ал.2 от ЗА , съразмерно уважената част от иска.

ОСЪЖДА ЗК„ЛЕВ ИНС”АД, ЕИК121130788,, със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н Студентски, бул.”Симеоновско шосе”№67А, да заплати по сметка на Окръжен съд – Габрово сумата от 3600лв. дължима държавна такса върху присъденото обезщетение по предявения иск

ОСЪЖДА М. П. ИВ. ,ЕГН*****, от с.Д.,общ.С., ул.”А.”№*да заплати на ЗК“ ЛЕВ ИНС”АД, ЕИК121130788, със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н Студентски, бул.”Симеоновско шосе”№67А, сумата от 800лв. разноски по делото съразмерно отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____